Мудрі казки для дітей та батьків

"Казка розуму навчає і від бід застерігає"

Прагнете навчити дитину безпечної поведінки? Постійні нагадування «НЕ РОБИ ТАК!», «ЦЕ НЕБЕЗПЕЧНО!», «НЕ ПІДХОДЬ!» не діють?Малюк легко повторює правила, але не дотримується їх у повсякденному житті? Спробуйте поєднати навчання й розвагу. Разом читайте й обговорюйте казки, що описують сучасні реалії, близькі та зрозумілі дитині ситуації. Цікаві сюжети захоплюють дошкільнят, а запитання за їхнім змістом спонукають до роздумів і прийняття свідомих рішень.

Казка «Струм не любить пустунів»

На лісовій галявині під великим листочком лопуха мешкало багато комашок. Жили вони дружно і мирно. З особливою пошаною комашина компанія ставилася до сімейства Світлячка. Він щовечора виходив разом з дружиною та своїми малятами на прогулянку. Всі вони мали при собі чудові ліхтарики, які весело освітлювали майже пів галявини. На це світло збиралися цикадки, цвіркуни, які заводили ніжні літні мелодії, зліталися танцюристи – нічні метелики, приповзали сонечка, жучки, павучки, стрибали коники, і всім було весело.

У родині Світлячка був найменший синочок Святик. Лише у нього поки що не було свого ліхтарика. Як же він про нього мріяв! Батьки обіцяли подарувати Святику ліхтарик на наступний день народження, якщо він буде чемним і слухняним.

Щоранку світлячки поверталися додому і під заряджали свої ліхтарики за допомогою спеціальних розеток. Коли Святик запитав у батька, як це відбувається, той відповів, що у розетці живе такий собі струм, і коли він потрапляє в електричні прилади, як, наприклад, мікрохвильова піч, праска, блендер, міксер, вони починають працювати, як ліхтарики запасають цей струм і з його допомогою світять – тоді, коли треба господарям. Ще тато сказав, що струм дуже корисний, але й небезпечний.

– Струм не любить пустунів – завершив свою розповідь тато Світлячок. – Коли ти підростеш, підеш до школи, то дізнаєшся про нього більше, а зараз досить і того, що я тобі розповів.

Після розмови з татом Святику дуже захотілось подивитись, який на вигляд той струм, і він потай від усіх підійшов до розетки й зазирнув у неї. Але як він не придивлявся, нічого так і не зміг розгледіти. У маленьких дірочках було порожньо.

«Мабуть, струм схожий на павучків, які мешкають поруч з нами – подумав Святик. – Ось я візьму в тата у майстерні цвяшок і засуну його в розетку. Може, тоді струм з'явиться, і я з ним познайомлюсь!» Так і зробив. Але замість приємного знайомства, на яке він розраховував, Святик отримав сильний біль у лапці, а потім і в усьому тілі.

На щастя, вся родина світлячків була вдома. Наполохані синовим криком батьки забігли до кімнати. Тато одразу все зрозумів і вимкнув струм. Святик упав на руки наляканої матусі. Всі обступили бідолашного пустуна та почали жаліти і сварити водночас. Довелося викликати швидку допомогу. Прилетіла тітонька Бджола. Вона залишила рецепт ліків, приписала постільний режим та спокій і насварила Святика всіма своїми шістьма лапками.

– Хіба так можна? Твої пустощі могли скінчитися дуже кепсько. Сьогодні тобі пощастило. Пам'ятай: струм – це не іграшка, він суворо карає пустунів.

– Я все зрозумів! – сказав нещасний Святик.

– І більше не буду так робити! Ніколи-ніколи! Обіцяю!

Запитання до дітей:

- ✓ Хто мешкав на казковій галявині?
- ✓ Чому всі любили і поважали родину Світлячка?
- ✓ Про що мріяв Святик?
- ✓ Що він дізнався від тата про струм?
- ✓ Що зробив потім?
- ✓ Чому йому було так боляче?
- ✓ Хто врятував маленького світлячка?
- ✓ Що сказала тітонька Бджола?
- ✓ За яким номером її викликали?
- ✓ Що пообіцяв Святик? Як гадаєте, чи дотримає він свого слова?
- ✓ Чим корисний і чим небезпечний струм?

Казка «Невдалий сюрприз для матусі»

У великому дуплі столітнього дуба живе собі родина білочок. Одного разу, коли матуся Білка бігла до лісу по горішки та шишки, сестрички Ориська і Намистинка залишилися вдома самі. Спочатку вони грали в доньки-матері, потім малювали, тоді пограли у хованки і нарешті занудьгували.

– А зробімо матусі якийсь сюрприз! – запропонувала Ориська.

– Чудова ідея! – підтримала Намистинка. – Тільки який саме? І вони почали вигадувати. Думали, думали і надумали.

– А якщо ми зробимо для матусі фруктовий салат і пригостимо її чаєм? – сказала Ориська.

– Це чудова ідея – відповіла Намистинка – але мама не дозволяє нам самим хазяйнувати на кухні. Пам'ятаєш, як вона казала, що це небезпечно?

– Ну то й що? Зате ми зробимо матусі приємне. Ось вона прийде стомлена, а ми її погодуємо, чаєм напоїмо, пригорнемося до неї – і вона буде щаслива й радісна!

Сестрички весело пострибали на кухню. Ориська набрала в чайник води і поставила на плиту. Намистинка в цей час почала мити яблучка і груші для фруктового салату. Потім взяла ніж і дошку для нарізання і почала різати фрукти. Але вона ще не вміла правильно тримати ніж, і невдовзі поранила лапку.

– Ой-ой-ой! – залементувала Намистинка.

Саме в цей час Ориська наливала окріп з чайника у заварник. Від несподіваного крику сестрички вона впустила чайник і обпекла собі лапку.

– Ай-ай-ай! – щосили закричала вже Ориська.

Коли мама повернулася додому з повним кошиком шишок та горішків, вона побачила засмучених донечок. На столі стояли чашка з запашним чаєм, тарілка з салатом. А у сестричок, які кинулися на зустріч, були забинтовані лапки. Вони ховали їх за спини і винувато поглядали на матусю.

– Доні мої, доні… – зітхнула мама. – Не робіть мені більше таких сумних сюрпризів. Для мене головне, щоб ви були живі та здорові!

Запитання до дітей:

- ✓ Чим займалися сестрички, поки мами не було вдома?
- ✓ Що запропонувала Ориська?
- ✓ Що на це відповіла її сестричка?
- ✓ Як вони розподілили між собою обов'язки?
- ✓ Чи вдалося сестричкам завершити білченятам і надати допомогу?
- ✓ Чи сподобався мамі сюрприз?
- ✓ Що вона сказала своїм донькам?
- ✓ Що б ви зробили на місці сестричок? А на місці матусі?

Казка «Ігри бувають небезпечними!»

Якось мишенята Круть, Верть та Сіровух вирішили разом з іншими звірятами пограти на майданчику. Круть приніс із собою м'ячик, Верть – скакалку, а Сіровух – велику палицю. Круть і Верть здивовано подивилися на друга і спитали:

– Нащо вона тобі? Краще пограй з нами!

– Пхе! Ці іграшки мені не цікаві! – заявив Сіровух. – Я краще вас навчу нової гри. Ось, дивіться.

Мишеня взяло палицю і жбурнуло її якнайдалі. Палюга зі свистом пролетіла над головами Крутя й Вертя і впала біля дальньої гойдалки.

– Оце так кидок! – з гордістю промовив Сіровух. – А ви так можете? Це вам не у м'ячик грати або через скакалку стрибати, так навіть дівчиська вміють! А ви – ні! Які з вас хлопці? – кепкував він.

– Ні, ми теж так можемо! – перезирнулися між собою братики Круть та Верть.

– Ану, подивимось! – під'юджував і далі Сіровух.

Круть узяв палицю й щосили кинув її вперед. Саме в цей час біля пісочниці з'явилися білочки-сестрички.

– Ой! – скрикнуло мишеня, побачивши, що палиця влучила в одну з сестричок. Білочка схопилася за голову і заплакала. Всі звірята, які були на майданчику, збіглися на крик. Побігла і матуся Білка. Коли звірята почали пояснювати їй, що сталося, всі стали роззиратися й дивуватися де ж поділися мишенята?

Запитання до дітей:

- ✓ Хто грав на майданчику?
- ✓ Яку гру запропонував Сіровух? Чи можна назвати її безпечною та цікавою?
- ✓ Чому Круть та Верть погодилися пограти в гру, яку запропонував Сіровух?
- ✓ Чому білочка заплакала?
- ✓ Куди поділися мишенята? Як би ви вчинили на їхньому місці?
- ✓ Як можна назвати вчинок мишенят?

Казка «Цікавість не доводить до добра»

Одного разу на лісовому майданчику зібралися, як звичайно, звірята-малята. Вони грали у м’яча, і коли він опинився у кущах, за ним побігла лисичка Лариса. Несподівано для всіх вона запищала:

– Ой-ой-ой! Дивіться, що я знайшла!

Всі негайно прибігли і побачили якийсь пакунок.

– А зазирнімо туди! – запропонувала білочка Буся. – Раптом там лежать горішки?..

– Ні, там, мабуть, смачні яблучка! – облизнувся їжачок Колько.

– Та ні, там лежать солодкі цукерки! – замріяно промовив ведмедик Мишко.

Лише зайчик Вуханчик несміливо порадив не чіпати загадковий пакет і покликати дорослих. Та його ніхто не послухав. Звірята навперебій, штовхаючись і відпихаючи одне одного, почали зазирати в пакунок, але крім сміття нічого там не знайшли.

– Ніколи не чіпайте незнайомих вам предметів і чужих пакунків – така цікавість не доводить до добра, – почули малята чийсь голос. Вони підняли голови й побачили Вуханчика і його маму Зайчиху.

– Там може критися небезпека, – продовжила Зайчиха. – Один необережний рух – і може статися біда! Запам’ятайте це! – і вона пригрозила малятам лапкою.

– А яка може бути небезпека від пакунка? – спитала лисичка Лариса.

Як ви гадаєте, що відповіла Зайчиха?

Запитання до дітей:

- ✓ Як звірята знайшли незнайомий предмет?
- ✓ Хто запропонував туди зазирнути і навіщо?
- ✓ Чи підтримали Бусю інші звірята? Що кожен з них хотів побачити в пакунку?
- ✓ Хто закликав бути обачним та обережним? Як ви гадаєте, чому саме?
- ✓ Чи послухали пораду Вуханчика його друзі?